

еднопятія-тъ видъ на глаголи-тъ, които вмѣсто *нѣ* зима-тъ *тѣ*: *мы* (отъ *мыѣ*), *мытѣ*; *би* (отъ *биѣ*) *битѣ*; *кры*, *крытѣ*; — *хлопна*, *хлопнатѣ*; *парна*, *парнатѣ*.

3° Окончателни-тъ, въ това лице, на *лѣ*, отъ които нѣкои зема-тъ *нѣ*, а нѣкой *тѣ*: *сѣзжельнѣ*, *говельнѣ*, *лѣтѣ*, *кльтѣ*.

166 — Замѣч. — За настоящее време на това причастіе, много пѣти, употрѣбляваши окончаніе-то *емій* или *имій*; като: *стараемій*, *жселаемій*, *видимій*, *пишмій*.

За лично-то окончаніе на *прости-тъ* времена.

167 — Второ-то лице на сегашно-то, числ. единс. сѣкоги прави на *ешъ* или *ишъ*, а третьо-то, на *е* или *и*: *пишѣ*, *пишешъ*, *пише*; *мољѣ*, *молишъ*. *моли*.

168 — То прави на *ишъ* ако глагола-тъ, като стани предложенъ, зема *ямъ* или *явамъ*: *морѣ*, *умарямъ*; *ѣрмѣ*, *изѣрмявамъ* (вишъ § 120).

169 — Множественно-то му число става като измѣнимъ *ешъ* или *ишъ* въ *емъ* или *имъ* (ми-ме), за първо-то лице, въ *ете* или *ите*; за второ-то, а въ *ѣтѣ* или *ѣтѣ*, за третьо-то: *пишемъ*, *пишете*, *пишѣтѣ*; *молимъ*, *молите*, *мољѣтѣ*.

170 — Замѣч. — Окончателни-тъ, отъ *ешъ* на *кѣ* и *ѣ*, измѣняватъ *ѣ* въ *и* и *ѣ* въ *ѣ* за други-тъ лица: *тѣкѣ*, *тѣчешъ*, *тѣчемъ*; *моѣ*, *можешъ*, *можемъ*.

171 — Второ-то и третьо-то лице на минал. несъвърш., прави на *еше* или *яше*: *пѣше* или *пѣяше* (ти), *пѣше* или *пѣяше* (онъ); *учеше* или *учяше* (ти), *учеше* или *учяше* (онъ).